

“L'AMARG GUST DE LA GARROFA”

GALERIA TRANSIT ART. BARCELONA 1993.

Martí Rom. Conxita Oliver

L'obra escultòrica de Martí Rom neix d'un conjunt d'associacions, integracions i apropiacions d'elements diversos que aplega en un tot, cercant llenguatges, tècniques, temes, materials i suports diferents. En aquest sentit, treballa sempre al voltant d'aquesta concepció integradora-constructora, de manera que el seu art és una síntesi d'acció, poètica i atzar.

La seva obra es desenvolupa envers les iconografies primitives, les imatges totèmiques, en una recerca de la recuperació ancestral, tot i que amb una opció plenament projectada al futur. Així, la seva creació es caracteritza fonamentalment per un joc de tensions en el que es revela tant les que s'originen per la trobada dels diferents materials en joc com per les que són fruit d'una elaboració mental. A més de la fusta cremada i alterada i el ferro que es torça en inesperades corbes a voltes dramàticament, ara hi introdueix les incrustacions de plom, l'acer, l'alumini...; materials que integra, juxtaposa i engalza en uns assemblatges replets d'una càrrega mítica i primitiva.

En la mostra que actualment exhibeix se'ns presenta un Martí Rom renovat, malgrat la fidelitat a les constants anteriors. Però, aquest denominador comú no ve donat per la tensió entre els materials emprats, sinó que estableix per la seva contínua contraposició. D'aquesta manera, la fusta –brutalment calcinada i manipulada- hi continua essent la protagonista, en enfrontat contrast amb el ferro oxidat i amb la resta de materials i d'objectes diversos que incorpora, alguns recuperats i d'altres de nou ús.

L'escultura de Martí Rom exemplifica la doble presència que es dona en l'art entre allò natural, entès com a model del que es parteix i allò artificios, resultat de l'acció humana. El seu discurs recalca en certs aspectes del primitivisme ancestral, en un viatge de descoberta vers els mites arcaics. Aquest culte quasi màgic ens apropa a una iconografia alhora lúdica i poètica que, repleta d'una nostàlgia del passat, valora per damunt de tot el sentit atàvic i el record dipositat. La pàtina evocadora del temps –provocada pel mateix artista- porta implícita la projecció d'una memòria –ferros oxidats i fustes envellides- que emfatitza el rastre, l'empremta i la recuperació de pòsit culturals.

El batec dels ancestres simbòlics i arquetípics, enriquit alhora per totes les ressonàncies màgiques i enigmàtiques que contenen, configuren uns objectes poètics que congelen el temps i l'espai quotidians i reals per a recuperar un nou temps i nou espai plenament subjectius. Un objecte escultòric íntim que evoca múltiples contemplacions i diversitat de significacions.

Icones d'imatgeria ancestral, elucubracions plàstiques que mantenen un joc antagònic entre la metàfora i la paradoxa permeten a Martí Rom submergir-se en un món singular d'idees, recreant –d'una forma molt intel·lectualitzada- la pròpia essència existencial.